

Απόναυχος (Αγίσιος)

Bolvin. in
Migne P. G.
V. 148.
2. 783-786

Extat in Bibliotheca Regia codex ingens chartaceus
graecus, quo continentur Opera Hippocrati, fere uni-
versa.

Ejus libri initio imagines duae in membranis pictae occurrunt.

1. Hippocrates in hemicyclo sedens dextra calamus, laeva librum tenet
resignatum.

2. Magnus dux Apocaneus in cathedra sedet: quem pone stat puer,
librum in pluteo apertum manu sinistra apprehensum tenens,
et legenti similis.

Ad utramque imaginem accedere Hippocrati, et Apocanei laudes
mutuae, senarii Iambici comprehensae, eaeque in marginibus
tabellarum exaratae.

Ex his porro Iambis apparet Apocaneum, quantumvis publicis
negotii districtum, studuisse medicinae, imo et ejusce artis pe-
ritissimum fuisse.

Itaque Hippocrates pictum in adversa pagina Apocaneum allo-
quitur:

Ἰατρικὸς βίη τῆς ἀγαθότητος ἐν τέχνῃς
Διὸς ἐν ἔμῃ τῆς ἐπιείκειας ἔργῳ,
ἐν παῖδῃ ἰδὼς ἰταυτὴν εὐτυχίαν,
καὶ προσπαθὼν ἔχουσα ἔμῃ τῆς φέου
πρὸς συμπαθῆ παιδῶν ἰσχυρὴν ἐκφύλαξιν.
καὶ δὲ συνάδας ἢ πικρῶν τὰ δὲ πόνου,
ὑπερφύου ἔδοξα τυχερῶν υγιῶν,
καὶ οὐκ ἐδῶκα χερκατίζου τῷ βίῳ.
ἐοφῶ δὲ πᾶσι ἐμῶν ἰσχυρῶν τῆς τέχνης,
Ἰπποκράδην ἔδοξα συχρῶν τῷ χρόνῳ,
Διὸς δὲ κατὰ τὰς ἐπιείκειας φέου

(ἀνομοδίῃ)

Νόνι Γαζυίου, Αέτιον, τοῖς πάνι,
 τῆν Ἀρεταίου σοφοῦ Παιδίου χάρι.
 Μὲδ' εἰ ὀρθόδοξος ἢ κενὴ φύσις.
 Ἄλλοι τε συχνοὶ σύνδροφοι τῆν ἀφίαν,
 ἔνι γὰρ πρὸς ἐμπέφυκε τῷ βίῳ κενῶ.
 Ἄλλε παραρριλαί τι τῆν ἰσοφίαν
 τὸ τῶν πόνοι ἀπυροτο, οὐδ' πᾶς βίος
 Ἄγυιλοι ἐν σπουδαίῃσιν πρὸς τοῦτο θύετον.
 εἰ δὲ σφραγιστὴ τῶν ἀρίτων Ἀδρόνι,
 Κοινὴ σφραγίς τῶν διπλῶν σφραγισμένων,
 ὅ γὰρ ἢ ἴσχυον ἀσχετῶν τρέχει,
 διευκρινεῖ τῶν καλ' ἀποδ' πραγμάτων.
 ἐπιβόησιν φέρει τῆν σοφίαν βουνοῦ φέρει,
 ὅ τῶν δέμων πρέλασις ἰσοφίαν φέρει,
 ἢ πρὸς λόγους ἀπυροτο ἰσοφίαν φέρει,
 ὅ τῶν τεχνικῶν τοῦ πρὸς ἰσοφίαν φέρει,
 πᾶσι τοσαῦτα κερματίζον τὰς φέρει,
 ἔνι ἰσοφίαν ἀρεταίου εἰς ἰσοφίαν.
 Καὶ γὰρ πρὸς οὐτο λὸς πᾶσι διευκρινεῖ,
 ἔπειτα θύετον πρὸς ἰσοφίαν οὐτο τέχνη,
 πρὸς ἰσοφίαν βραχὺ πᾶσι ἰσοφίαν ἀνθρώπου βίος,
 οὐτο ἀνθρώπου βίος οὐτο ἰσοφίαν ἢ λόγος,
 καὶ πᾶσι ἰσοφίαν ἐν τοῖσι φύσι,
 ἰσοφίαν χέρου τι καὶ λόγους τῆν φύσι,
 εἰ ποῦδ' ἢ τι πᾶσι τῆν ἰσοφίαν οὐ φέρειαν.
 Ὅδοῦ πᾶρρηγο, τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου,
 καὶ παιδείαν ἰσοφίαν, οὐλοσόν οὐδένον,
 Ὅλοσόν φέρει, ἀριστι, πρὸς ἰσοφίαν φύσι,
 εἰς ἰσοφίαν ἰσοφίαν πᾶσι τοῦ κοινῶν ἰσοφίαν.

(ἀνομοσυνία)

(Από κεινος, Αξιότιμος -)

Και σφόδρα θαυμάζω τε φησὶ τοῦ λόγου,
ἔδωκεν ἔργον ἄβραχῆς τῷ μου λόγῳ.
Τὰς ψυχὰς γὰρ οὐ νοσήσας δυνάμεις
ἔτι τῶν ἰσχυρῶν συγκρούσας διαρτίας,
ἔπρωτος οὐτω τῶν ἐπιρτίων ἔφη,
τοῦ γινώσκοντος ἐν ἄλλοις ἰσχυρῶν τόνον.
Ἄλλ' ἰσχυρὸς οὐδὲ φησὶ ἡμῶν ἔχει,
ὁ πάντα χροῖος, ἡ τρισυβία φύσις,
Χάρις θεῶν δὲ τῶν καλῶν ἰσχυρῶν ἔχει.
παρὸν καλῶν πέφυκεν ἀνδρῶν ἅπασιν.

Ita quidem Hippocrates; quem sic contra Apocaneus:
ἐγὼ σοφῶν ἡρώτων τῶν ἰσχυρῶν,
Ἄλλ' διαρτίων τοῦ λόγου τῶν [καλῶν]
καὶ τῶν κατ' ἄρᾳ, ἐπὶ τῶν σὺνδραμῶν

ἔφη ἡμῶν παρῶν ἰσχυρῶν λόγῳ,
πολλοῦ γὰρ ἔσχευ ἰσχυρῶν σοφῶν λόγῳ,
λοφῶν ἀναπύσσοις τῶν [ἡμῶν φύσιν]
παρ' ἡ ἀφορμῶν ἐπιρτίων ἐν θαυμάσιον,
πρὸς δαύτω ἡρώτων ἀπρῆτος ἔργον.
ἐπι δὲ ἐπὶ τῶν σὺν ἰσχυρῶν σπουδασιῶν
πολλοῦ τῶν ἔργῳ δαύτω γέννησεν λόγῳ,
ὡς τῶν ἡμῶν τοῦ θεοῦ τεχνουργίας
τοῦ γινώσκοντος ἰσχυρῶν ἐπιρτίων λόγῳ,
πολλοῦ γὰρ ἔσχευ ἰσχυρῶν τούτων πόδον,
λαμπρῶν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιρτίων λαῖν ἔπιλοι.
Tum idem interjectis aliquot versibus,
ἐπι δὲ ἰσχυρῶν ἡρώτων πρὸς πόδον,
ἰσχυρῶν ταχίστα πρὸς τοῦ πόδον,

(ἀνοσοῦντι)

BONID
HILWELWITZ

Kai dā pporioron epnyis lois bibyion,
Kai tin' oym d'edua ta lexu oxion.

Agalo yomde tis papadion ydjo;
Reliqua omitto, quae et nimis multasunt, et ad institutum minus pertinent.

Porro Apocancum legendis medicorum scriptis deditum fuisse,
discimus etiam ex Actuario, qui suos de Methodo meden-
di libros ei, ad Hyperboreos Scythas legato eunti, nuncupavit.
Vide Lambectum: De Bibliotheca Caesar. lib. vi, pag. 113. Boivin.

H
E
R
M
I
T
I
C
U
M
B
I
B
L
I
O
T
H
E
C
A

A
O
H
N
E
N

A
K
A
Δ
H
M
I
A